

sende aftaler m.v., uanset deres samlede markedsandel, heller ikke af forbudet i § 6, stk. 1.

Beregningen af den samlede omsætning skal ske ud fra koncernomsætningen, hvis en virksomhed er en del af en koncern. Koncernomsætning forstås som koncernens samlede årlige omsætning med fradrag af den interne omsætning mellem koncernens virksomheder.

I de tilfælde, hvor en virksomhed har indgået en række lignende aftaler med andre virksomheder på markedet, er det summen af de deltagende virksomheders samlede omsætning, som skal lægges til grund ved beregningen.

Omsætningen for brancheforeninger er den samlede omsætning for samtlige medlemmer i foreningen med tillæg af foreningens egen omsætning.

For at en virksomhed kan beregne, om betingelsen med hensyn til markedsandel er opfyldt, er det nødvendigt at afgrænse det relevante marked, det vil sige det marked, som i det konkrete tilfælde berøres af en given aftale m.v. Dette sker gennem en afgrænsning af produktmarkedet og det geografiske marked.

Produktmarkedet udgøres af de produkter eller tjenesteydelser, som er genstand for aftalen m.v., og af alle andre produkter, som er eller af brugerne betragtes som identiske eller ligeværdige. De omhandlede produkter skal således være substituerbare. Hvorvidt dette er tilfældet, skal vurderes ud fra brugernes synspunkt. Der skal herved foretages en helhedsvurdering af, om produkterne med hensyn til pris, funktion og egenskaber i øvrigt kan tilfredsstille samme behov hos brugerne.

Det geografiske marked er det område i Danmark, i hvilket aftalen m.v. har virkning. Det geografiske marked kan således omfatte hele landet eller en del af det. Faktorer, som har betydning for afgrænsningen af det geografiske marked, kan f.eks. være de distributionsmuligheder, der findes, det pågældende produkts transportafhængighed i fysisk og økonomisk forstand, og de muligheder, som køberne har for at anvende forskellige leverandører. For et givet produkt kan det geografiske marked være en mindre del af Danmark, hvis køberne i området i praksis i det væsentlige kun efterspørger det lokale produkt.

Såfremt en virksomhed er i tvivl om, hvorvidt en aftale m.v. opfylder betingelserne for at være undtaget fra forbudsbestemmelsen i § 6, vil den kunne anmode Konkurrencestyrelsen om en uformel udtalelse.

Efter § 7, stk. 2, nr. 1, gælder den nedre bagatelgrænse på 150 mio. kr. ikke, hvor konkurrencen inden for samme branche begrænses af den samlede virkning af lignende aftaler m.v. Disse aftaler m.v. omfattes således også af forbudet i § 6. Som eksem-

pel på sådanne lignende aftaler m.v. kan nævnes lokale aftaler inden for samme branche. Med denne bestemmelse vil desuden omgæelse af forbudet kunne hindres derved, at medlemmerne i en brancheforening kunne erstatte en landsdækkende aftale m.v. med en række lokale aftaler m.v.

Grænsen på 150 mio. kr. er valgt, fordi der efter den gældende konkurrence Lov kun har været få sager om aftaler med alvorlige konkurrencebegrænsninger under denne grænse.

Efter § 7, stk. 2, nr. 2, gælder den nedre omsætningsgrænse på 150 mio. kr. heller ikke, hvor virksomheder m.v. aftaler, vedtager eller på anden måde tilkendegiver, at der ved videresalg i efterfølgende omsætningsled skal overholdes mindstepriser eller -avancer. Sådanne aftaler eller tilkendegivelser er omfattet af forbudet i § 6.

§ 7, stk. 2, nr. 2, indebærer, at indkøbsforeninger, der selvstændigt foretager indkøb, etablerer varelag og videresælger til medlemmerne – med tilkendegivelse af, at der ved videresalg skal overholdes de angivne mindstepriser eller -avancer – også er omfattet af bestemmelsen.

Forbudet omfatter enhver tilkendegivelse af, at et efterfølgende omsætningsled skal overholde mindstepriser eller -avancer, hvad enten tilkendegivelsen sker skriftligt, herunder i prislister, ved stempeling eller påtegning på varernes emballage, i annoncer og reklamer, eller mundtligt, herunder tilkendegivelser gennem sælgers repræsentant eller ved varens levering. Såvel tilkendegivelser, der generelt retter sig mod efterfølgende omsætningsled, som tilkendegivelser over for enkeltvirksomheder er omfattet.

Efter § 7, stk. 3, kan erhvervsministeren efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencerådet fastsætte nærmere regler om beregning af omsætningen efter stk. 1, herunder regler om, hvorledes omsætningsgrænserne skal beregnes på grundlag af andre værdier for finansielle virksomheder.

For så vidt angår finansielle virksomheder, kan der ikke på samme måde som for andre virksomheder beregnes en omsætning ved f.eks. at opgøre salget af ydelser i et år. Dette skyldes bl.a., at de finansielle ydelser typisk er udstrakt over tiden og i betydeligt omfang afregnes ved løbende betalinger til de finansielle virksomheder i form af renter, forsikringspræmier, løbende gebyrer m.v. En opgørelse af de finansielle virksomheders omsætning må afspejle disse forhold uden dog, at kravet til selve omsætningsstærsklen ændres.

Efter § 7, stk. 4, kan erhvervsministeren efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrencerådet fastsætte nærmere regler om undtagelsen for mindre overskridelser af omsætnings- og markedsandels-